

การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Development of the use of Information technology in Education for Students
in Early Childhood Education Program, Suan Sunandha Rajabhat University

นันทิยา น้อยจันทร์

Nuntiya Noichun

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

E-Mail: nuntiya.no@ssru.ac.th

Received August 30, 2020; Revised October 22, 2020; Accepted March 10, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาลักษณะเรียนแทน บทเรียนปกติ e-learning ใช้มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้งาน เป็น Notebook และจำนวนชั่วโมงในการใช้งานเครือข่าย 6-10 ชั่วโมง 1. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ รองลงมา ด้านการสืบค้นข้อมูล และด้านการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายข้อ ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ การใช้อีเมล เพชบุ๊ก เว็บไซต์ อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด ได้แก่ การนำเสนองาน โดยใช้โปรแกรม Flip Album อยู่ในระดับมาก 2. การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทาง

การศึกษา มีแนวทางในการพัฒนา ดังต่อไปนี้ 1) สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 2) ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 3) สร้างความตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 4) การควบคุมกำกับติดตาม ชี้แนะและเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับนักศึกษา 5) ประเมินประโยชน์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

คำสำคัญ: การพัฒนาพฤติกรรม; เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา; การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this study were as follows: (1) to examine the behavior of using information technology of the students in the early childhood education program, Suan Sunandha Rajabhat University; and (2) to develop the behavior of using information technology in education of the students in the early childhood education Program, Suan Sunandha Rajabhat University. A sample was selected from the students in early childhood education, Suan Sunandha Rajabhat University in 2018, 61 cases were included as a sample. They were selected by specific. Tools of data collection were analyzed using a questionnaire and an estimate. Analysis data by descriptive statistics percentage, mean, standard deviation and content analysis.

It was found that behavior of information technology in education of students in the Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University, Maximum number of respondents were as follows the subjects studied used information technology to study the classes. University e-learning is the place to use information technology to study the type of device using a notebook and the network usage 6–10 hours. 1) The use of information technology in education has a high level ($\bar{x} = 4.19$), when considering each side, it was found that the highest level of behavior is the use of social media followed by the searching data and the presentation of information in a high level. The lowest level of behavior is digital learning when considering each item maximum behavior level consists the use of E-mail, Facebook, and Website was at the highest level and the lowest level, the presentation of the work using Flip Album was at a high level, and 2) development of the use of information technology in education. There are guidelines for development as follows: 1) educate students about the use of information technology in education; 2) practice in using information technology in education; 3) raise awareness of the advantages and limitations of using information technology in education; 4) control, track, guide, and

enhance digital intelligence for students; and 5) assess the benefits of using information technology in education.

Keywords: Behavior development; Information technology in Education; Use of Information technology in Education

บทนำ

เทคโนโลยีทำให้โลกปัจจุบันก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศอันส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในวิทยาการทุกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในความเป็นอยู่ของคนเราอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ดังเห็นได้จากการดำรงชีวิตของทุกคนที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การแพทย์ การพาณิชย์ ธุรกิจ บ้านเหิง การศึกษา การสื่อสาร ฯลฯ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในวงการศึกษาทำให้การบริหารและการเรียนการสอนวิวัฒนาการรูปแบบใหม่ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเอื้อประโยชน์และปฏิรูปการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นอีกทั้งการเปลี่ยนแปลงของความรู้และแหล่งความรู้ในสังคมปัจจุบันและอนาคตจะเปลี่ยนจากตัวครูไปเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีมากมายและหลากหลาย

การจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์ยังคำนึงถึงการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งในมาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งจะต้องประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการ โดยเฉพาะในมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพกำหนดให้สถาบันการผลิตครู ผลิตนักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับครูปฐมวัย

การเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะห้องเรียนและครู การเรียนการสอนแบบดั้งเดิมจะลดน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเปลี่ยนไป เกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบใหม่ จึงมีความจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันพัฒนาองค์ความรู้ใหม่จากองค์ความรู้เดิมที่มีอยู่ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษามาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนช่วยเรื่องการเรียนรู้ ปัจจุบันมีเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน มีระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน Computer Assisted Instruction หรือ CAI ระบบสนับสนุนการรับรู้ข่าวสาร เช่น การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ใน World Wide Web เป็นต้น การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยใช้องค์ประกอบที่สำคัญช่วยสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพใน

การดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาก็จำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรม การศึกษาที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการศึกษา เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เรียนไม่เพียงพอ จำนวนผู้เรียนที่มากขึ้น การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย การผลิตและพัฒนาสื่อใหม่ๆ ขึ้นมา เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของมนุษย์ให้เพิ่มมากขึ้นด้วยระยะเวลาที่สั้นลง การใช้นวัตกรรมมาประยุกต์ ในระบบการบริหารจัดการทางการศึกษาก็มีส่วนช่วยให้การใช้ทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนจึงต้องตอบสนอง การเรียนการสอนแบบใหม่ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วและเรียนรู้ได้มาก การเรียนรู้ของผู้เรียนมี แนวโน้มในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ตามแนวปรัชญาสมัยใหม่ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นวัตกรรม การศึกษาสามารถช่วยตอบสนองการเรียนรู้ตามอัตรา ตามความสามารถของแต่ละคน เช่น การใช้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) แบบเรียนออนไลน์ e-Learning การเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีโทรคมนาคม มีส่วนผลักดันให้มีการใช้ นวัตกรรมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทำให้คอมพิวเตอร์ มีขนาดเล็กลง แต่มี ประสิทธิภาพสูงขึ้นมาก เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการสื่อสารไร้ พรมแดน นักเทคโนโลยีการศึกษาจึงคิดค้นหาวิธีการใหม่ๆ ในการประยุกต์ใช้ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเรียนรู้ ที่เรียกว่า "Web-based learning" ทำให้สามารถเรียนรู้ในทุกที่ทุก เวลาสำหรับทุกคน (Any where, Any time for Everyone) (ฐิตยา เนตรวงษ์, 2547) และสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ หลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิตซึ่งกล่าวถึงคุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรที่จะสะท้อนไปที่ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการผลิตบัณฑิตไว้ด้วย ซึ่งจะสามารถใช้เป็นข้อมูล เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาพัฒนาคุณภาพบัณฑิตต่อไป (นันทิยา น้อยจันทร์, 2560)

ดังนั้น ผู้วิจัยทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับครูปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อนำมาสู่การพัฒนาพฤติกรรมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิด ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทาง การศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุค 4.0

วัตถุประสงค์การวิจัย

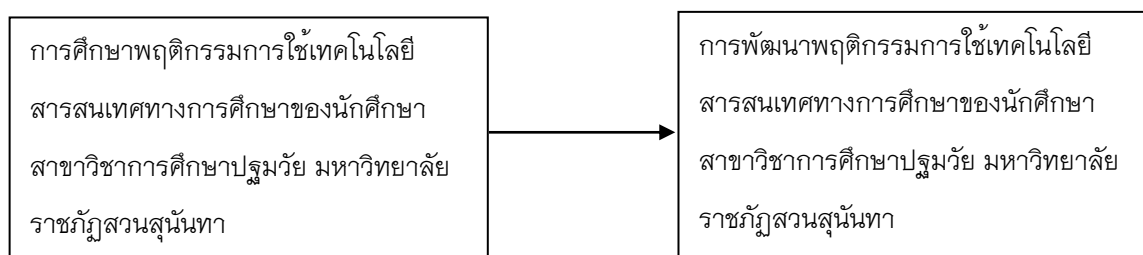
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การทบทวนวรรณกรรม

จากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2554–2563 ประเทศไทย (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2554) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ไอซีที (Information and communications technology: ICT) เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการนำพาคนไทย สู่วิถีชีวิตและปัญญาเศรษฐกิจไทยสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน สังคมไทยสู่ความเสมอภาค เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผน การดำเนินการ การติดตามและประเมินผล ซึ่งอาศัยคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนช่วยเรื่องการเรียนรู้ ปัจจุบันมีเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน มีระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระบบสนับสนุนการรับรู้ข่าวสาร เช่น การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ใน World Wide Web

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือพฤติกรรมที่เกิดจากภาวะทางกายและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสภาวะทางจิตใจ ซึ่งมีทั้งประเภทที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว แบ่งออกเป็นที่ควบคุมได้และแบบที่ไม่สามารถควบคุมได้สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะหรือเจตคติ บุคลิกภาพ และการพัฒนาพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งครอนบาค (Cronbach, 1963) ได้อธิบายว่าการพิจารณาองค์ประกอบของพฤติกรรม 7 ประการ ดังนี้ 1. ความมุ่งหมาย 2. ความพร้อม 3. สถานการณ์ 4. การแปลความหมาย 5. การตอบสนอง 6. ผลที่ได้รับ และ 7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนี้

1. การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 329 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2561 โดยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 61 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับครูปฐมวัย ในภาคเรียนที่ 2/2561

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert's Scale5

5 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Consistency) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .931

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้ไปสอบถามยังกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 61 คน

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ด้านการศึกษาปฐมวัย 2 คน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน และด้านการวิจัย จำนวน 2 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาลักษณะเรียนแทนบทเรียนปกติ e-learning คิดเป็นร้อยละ 54.10 มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.10 ชนิดของอุปกรณ์ที่ใช้งาน เป็น Notebook คิดเป็นร้อยละ 45.90 และจำนวนชั่วโมงในการใช้งานเครือข่าย 6-10 ชั่วโมง

1. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$) รองลงมา ด้านการสืบค้นข้อมูล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) และด้านการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$)

1.1 ด้านการสืบค้นข้อมูล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ โหลดเอกสารไฟล์ PDF เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) รองลงมา สืบค้นข้อมูลรายการหนังสือ/วารสารจากห้องสมุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) และ

ค้นหาเว็บไซต์เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$) ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ ข้อมูล การศึกษาจากอินเทอร์เน็ต เช่น ตารางเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$)

1.2 ด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ การใช้บทเรียนออนไลน์เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) รองลงมา การใช้งานโปรแกรมช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) และการออกแบบบทเรียนออนไลน์แบบต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ การใช้เว็บ บล็อกเพื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$)

1.3 ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ การใช้อีเมล เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมา สนทนาพูดคุยทางไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) และดูหนัง ฟังเพลง เพื่อความบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.05$) ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ การประชุมด้วยวิดีโอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$)

1.4 ด้านการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ การนำเสนองาน โดยใช้ Microsoft PowerPoint อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมา การส่งรายงานแบบไฟล์ word และ PDF อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.34$) และการเรียนรู้การใช้งานโปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.33$) ส่วนระดับพฤติกรรม น้อยที่สุด ได้แก่ การนำเสนองาน โดยใช้โปรแกรม Flip Album อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$)

2. การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า

2.1 ด้านการสืบค้นข้อมูล

1) สร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบฐานข้อมูล เช่น ระบบบริการการศึกษา เทคโนโลยีจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เช่น การบันทึก ตรวจสอบผลการเรียนประวัติของนักศึกษาภายใน คณะฯ และมหาวิทยาลัย 2) การจัดเตรียมโอกาสทางเรียนรู้จริงแก่ผู้เรียน โดยอาศัยเครื่องมือทาง เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วย 3) การวางตัวของผู้สอนในบทบาทผู้ช่วยอำนวยความสะดวก (Facilitator) และผู้เรียนรู้ร่วม (Co-learner) 4) การเน้นฝึกอบรมผู้สอนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุง การเรียนรู้ให้ดีขึ้นและเพื่อตอบสนองหลักสูตรการเรียน 5) การสร้างนโยบายที่เหมาะสมในโรงเรียนที่ซึ่ง ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้นในการพัฒนาและการฝึกฝนการตัดสินใจ

2.2 ด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

1) ฝึกทักษะการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้บทเรียนออนไลน์ มีการแชร์ทรัพยากรร่วมกัน เช่น เครื่องพิมพ์เอกสาร เครื่องถ่ายเอกสาร และใช้ระบบสนับสนุนการทำงาน เช่น Google App for Education 2) การสร้างนวัตกรรมตรวจสอบคลัง กับบทเรียน เลือกนวัตกรรมให้เข้ากับวัยและสามารถ

ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี โดยผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมใช้ นวัตกรรมนั้นๆ 3) หาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการนวัตกรรมการศึกษาใหม่ ๆ 4) ผลิตนวัตกรรมประเภทต่าง ๆ ทั้งสื่อ ประเภทหนังสือ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยการใช้อุปกรณ์อย่างง่าย ราคาไม่แพง 5) นำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน

2.3 ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์

1) สร้างความตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการสื่อสารผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ก (Social Network) และสื่อออนไลน์ การใช้อีเมล ใช้โซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) เว็บบอร์ด (Web board) บล็อก (Blog) เป็นต้น 2) ควรมีการใช้ระบบสื่อสารแบบไร้สาย และใช้อินเทอร์เน็ตสนับสนุนการทำงานและการจัดการความรู้ 3) สนับสนุนการทำงานระหว่างบุคลากร และเพื่อติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกคณะฯ 4) มีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกา มารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต และมีความรับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ 5) สร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์

2.4 ด้านการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ

1) การควบคุม กำกับติดตาม ชี้แนะ และเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับนักศึกษา ประเมินประโยชน์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ส่งเสริมให้มีการใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์ออฟฟิศ เช่น Microsoft Word, Microsoft Excel เป็นต้น และใช้ฮาร์ดดิสก์/แฮนด์ไดรฟ์ 2) ควรส่งเสริมให้ทำความเข้าใจกับงานที่ต้องการนำเสนอ 3) สร้างความรู้ความเข้าใจในการเลือกระบบสารสนเทศที่เหมาะสมกับการนำเสนองานนั้น 4) ให้ความรู้ความเข้าใจ อุปกรณ์ดิจิทัลที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงในงานนำเสนอเพื่อให้งานนำเสนอมีคุณภาพ 5) สื่อนำเสนอผู้ออกแบบจะต้องทราบกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอ สถานที่ และเวลาที่ต้องการนำเสนอเพื่อประกอบการออกแบบสื่อ

อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อทบทวนบทเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่คือ โน้ตบุ๊ก (Notebook) และสถานที่ที่ใช้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ คือ มหาวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาทุกวัน ระยะเวลาที่ใช้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ 6 – 10 ชั่วโมงต่อวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเมทธิ รัตนาบุตร และคณะ (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูล

และการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา 3-4 ชั่วโมงต่อวัน นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Cerretani et al. (2016) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และลดความเครียดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศสเปน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับการเรียนการสอนมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน และใช้ในเรื่องของความบันเทิงมากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน นักศึกษาที่เรียนระดับสูงจะใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากกว่านักศึกษาที่เรียนระดับต่ำกว่ามีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Milošević et al. (2015) ศึกษาเกี่ยวกับผลของพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้ M-learning โดยใช้สมาร์ตโฟนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเบลเกรด (University in Belgrade) ประเทศเซอร์เบีย (Serbia) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยในเบลเกรดมีพฤติกรรมการใช้ M-learning เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้เพิ่มความสะดวกกับการเรียนเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาการสอนของอาจารย์ และมีความต้องการคุณภาพในการให้บริการ M-learning นวัตกรรมใหม่ๆ ของสมาร์ตโฟน ที่จะทำให้เกิดความสนใจในการเรียน และสอดคล้องกับดวงกมล โพธิ์นาค (2559) ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษาที่มีการใช้งานมากที่สุดคือ บ้านหรือที่พักอาศัยของตนเอง อุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีการใช้งานมากที่สุด คือ โน้ตบุ๊ก รองลงมา คือ สมาร์ตโฟน และเครื่องคอมพิวเตอร์ PC การใช้ประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีการใช้งานมากที่สุด คือ Mobile Application/ Web Application รองลงมา คือ Social Media/ Social Network และ Youtube จุดมุ่งหมายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีการใช้งานมากที่สุด คือ ติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ เช่น อาจารย์ เพื่อน และญาติ รองลงมา คือ ดูหนัง ฟังเพลง เพื่อความบันเทิงต่าง ๆ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มพูนความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

1. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ดวงกมล โพธิ์นาค (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับพฤติกรรมสูงสุด ได้แก่ ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากในโลกยุคปัจจุบันรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่มีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิทธิพัทธ์ โยธะพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความคาดหวังต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่านิสิตมี

วัตถุประสงค์ ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด คือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์ ปริมาณการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด คือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์

ส่วนรองลงมา ด้านการสืบค้นข้อมูล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ที่มีการมอบหมายงานการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลซึ่งปัจจุบันอยู่ในรูปแบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด ดวงจักร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พบว่า นักศึกษามีการแสวงหาสารสนเทศโดยการใช้แหล่งสารสนเทศห้องสมุดในมหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ให้นักศึกษาให้เหตุผลที่ใช้ห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัยและห้องสมุดมหาวิทยาลัยภายในประเทศว่าเป็นแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด เป็นแหล่งที่สะดวกต่อการใช้และเป็นแหล่งที่มีสื่อที่หลากหลาย

ด้านการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จากการสืบค้นข้อมูลเพื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อนำเสนอในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องอาศัยสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษา มีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Windows, Microsoft Word และ Microsoft Power Point ในระดับมาก ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตระดับมาก และเจตคติด้านการยอมรับประโยชน์ต่อคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลาวัญย์ คำชาย (2554) พบว่า การใช้สารสนเทศเพื่อศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ นักศึกษามีการสืบค้นสื่อสิ่งพิมพ์คือ หนังสือตำรามากที่สุด ดังนั้น การสืบค้นข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์มาใช้เพื่อรองรับการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม การฝึกอบรมทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลาย มีการปรับปรุงพัฒนาสื่ออย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมส่งเสริมด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อสารสนเทศทางการศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยสอดคล้องกับ Anderson (2010) ได้กล่าวว่าการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนของผู้เรียน และสามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่อพิจารณากิจวัตรประจำวันตั้งแต่ตื่นขึ้นมาจนเข้านอน ชีวิตในทุกวันนี้แวดล้อมด้วยสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ สื่อเหล่านี้คือภาพรวมเรียกว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and communication Technology: ICT) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรับรู้และการใช้ ICT เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในสังคมแห่งความรู้ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยสามารถเข้าถึงได้ง่ายได้ด้วยสื่อที่หลากหลาย ดังนั้นการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่ง่าย จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

ส่วนด้านพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ด้านดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย นักศึกษายังมีความรู้ ความสามารถ และทักษะทางดิจิทัลอยู่ในระดับที่

จำกัดจึงทำให้ระดับพฤติกรรมในด้านนี้อยู่ในลำดับที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนทยา สาลี (2551) และจิรศักดิ์ จันทน์ (2550) ที่พบว่า นักศึกษาล้วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการใช้สารสนเทศในระดับมาก ได้แก่ เพื่อความบันเทิงและทราบข่าวสารทันสมัย แต่การใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนและเพื่อทำรายงานยังอยู่ในระดับที่รองลงมา

2. การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ดังต่อไปนี้ 1) สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 2) ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 3) สร้างความตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 4) การควบคุม กำกับติดตาม ชี้แนะ และเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับนักศึกษา 5) ประเมินประโยชน์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ประเภทของสื่อสารสนเทศทางการศึกษามากที่สุด ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ดังนั้น การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์มาใช้เพื่อรองรับการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม การฝึกอบรมทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตระดับมาก และเจตคติด้านการยอมรับประโยชน์ต่อคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี กิจกรรมส่งเสริมด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้สื่อสารสนเทศทางการศึกษา และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2554) ที่กล่าวว่าสิ่งที่จะทำให้การศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการเช่น แหล่งสารสนเทศทรัพยากรสารสนเทศตลอดจนตัวผู้ศึกษาหรือผู้ใช้สารสนเทศและสิ่งแวดล้อมของผู้ใช้สารสนเทศ ดังนั้น การศึกษาการใช้สารสนเทศจึงถือเป็นกิจกรรมที่จำเป็นเพราะความหลากหลายของรูปแบบและแหล่งสารสนเทศตลอดจนลักษณะส่วนตัวของผู้ใช้ที่แตกต่างกันเช่น ชั้นปี สาขาวิชาที่เรียนซึ่งบริบทของผู้ใช้ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการใช้สารสนเทศประกอบกับผู้ใช้สารสนเทศในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้สารสนเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีสังคมสารสนเทศ (Information society) ผนวกกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น การสื่อสารดาวเทียม การสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น

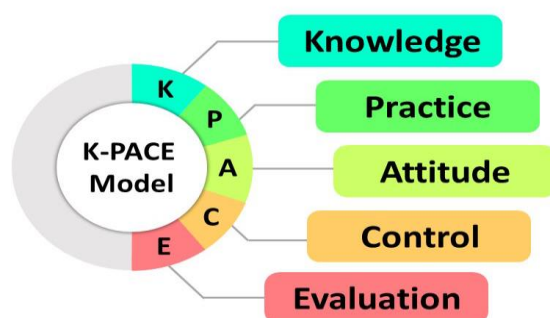
ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ อาทิเช่น อุปกรณ์ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ผู้ใช้จะต้องมีความรู้และทักษะของผู้ใช้เอง ไม่ว่าจะเป็นทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการใช้ทักษะใน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมทั้งทักษะในการใช้อินเทอร์เน็ต การสืบค้นข้อมูลสารสนเทศให้ตรงกับความต้องการจึงมีความยุ่งยากและซับซ้อนเช่นกัน ดังนั้น สถานที่ที่ใช้ในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ คือ มหาวิทยาลัย มีเว็บไซต์ที่ให้บริการที่สามารถค้นหาสารสนเทศ แต่สารสนเทศที่ได้รับมีปริมาณที่เกินความสามารถที่จะคัดเลือกสารสนเทศให้ตรงกับความต้องการ และในปริมาณที่เพียงพอ องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฑารัตน์ ช่างทอง (2554) ศึกษา รูปแบบพฤติกรรมสารสนเทศของเยาวชนไทยจากการใช้ทฤษฎีฐานราก พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียน เพื่อความบันเทิง เพื่อการติดตามนักร้องนักแสดงที่ยึดถือเป็นแบบอย่าง เพื่อสุขภาพ และเพื่อทราบข่าวสาร ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศของนักศึกษาสำหรับสถาบันการศึกษา จึงมีความสำคัญที่ทำให้ได้ทราบถึงลักษณะการใช้สารสนเทศของนักศึกษาทั้งในด้านทรัพยากรสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศ รวมทั้งปัญหาการใช้สารสนเทศ เพื่อสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการด้านการศึกษได้อย่างเหมาะสม

การควบคุม กำกับติดตาม ชี้แนะและเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับนักศึกษา ตลอดจนด้านประเมินประโยชน์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการคิด หรือการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตลอดจนการยับยั้งชั่งใจ หรือขาดการไตร่ตรองในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจนทำให้เกิดเป็นผลกระทบในทางลบ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นการพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของ ด้วยหลักการ K-PACE Model ดังแผนภาพ

- 1) K-สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

- 2) P-ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 3) A-สร้างความตระหนักถึงข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 4) C-การควบคุม กำกับติดตาม ชี้แนะ และเสริมสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับนักศึกษา
- 5) E-ประเมินประโยชน์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

สรุป

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัย สามารถเป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องในทั้งระดับโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานทางการศึกษาในระดับประเทศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สอนนำมาใช้การวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เหมาะสมต่อไป

2. จากพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่มีรูปแบบหลากหลายที่นักศึกษา นิยมนำมาใช้กันทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา จึงควรมีการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยี ต่างๆ บนอุปกรณ์ที่ส่วนใหญ่ักศึกษาใช้กันก็สามารถที่จะนำข้อมูลต่างๆที่มีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. ควรส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่องการพัฒนาหรือเลือกนวัตกรรมทางการศึกษาที่เหมาะสมในรูปแบบการเรียนการสอนที่เข้าถึง ผู้เรียนได้ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อผลการเรียน และการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาแนวทางพฤติกรรมเพื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีหรือรูปแบบการเรียนรู้ควบคู่กันไปด้วย

3. ควรมีการวิจัยและติดตามพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์และโทษของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554). *กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2554-2563 ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- จิรศักดิ์ จันทน์. (2550). *พฤติกรรมปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จุฑารัตน์ ช่างทอง. (2554). *รูปแบบพฤติกรรมสารสนเทศของเยาวชนไทยจากการใช้ทฤษฎีฐานราก (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฐิตียา เนตรวงษ์. (2547). *การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ดวงกมล โพธิ์นาถ. (2559). การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 5(2), 45-58.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เมทนี ระดาบุตร, โสภพันธ์ สะอาด, สุวลี มลิินทางกูร และสายหยุด พิสิิก. (2554). สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนกสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 22(1), 109-116.
- ลาวัญญ์ คำชาย. (2554). *การใช้สารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สนทยา สาลี. (2551). *พฤติกรรมการใช้สารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (รายงานการวิจัย)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สมคิด ดวงจักร์. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (รายงานการวิจัย)*. ราชบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

อิทธิพัทธ์ โยธะพันธ์. (2559). พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความคาดหวังต่อการ
เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(รายงานการวิจัย). สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์. คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

Anderson, J. (2010). *ICT Transforming Education: A Regional Guide*. Bangkok: UNESCO.

Cerretani, P. I., Iturrioz, E. B., & Garay, P. B. (2016). Use of information and communications
technology, academic. *Computers in Human Behavior*, 56, 119–126.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.11.026>

Cronbach, Lee J. (1973). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Milošević, I., Živković, D., Manasijević, D., & Nikolić, D. (2015). The effects of the intended
behavior of students in the use of M-learning. *Computers in Human Behavior*, 51,
207–215. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.04.041>